

vedbliver dermed til det sidste. — Endvidere vil jeg tillade mig at minde om, hvad der efter min bestemte Overbevisning er absolut rigtigt, at det andet Ting har fremstyndet Behandlingen af Finansloven med stor Over, forlig i indværende Aar. Jeg skal gøre en Sammenligning mellem i Aar og i Fjor, da det ærede Medlems Meningsfæller — naar jeg siger Meningsfæller, mener jeg Forligsvennerne — havde Flertal i det andet Ting og altsaa kunde fremstynde Arbejdet, da blev man endnu senere færdig end i Aar, thi nu have vi Finansloven til 1ste Behandling den 16de Marts, medens vi i Fjor først fik den til 1ste Behandling den 19de Marts; der er altsaa en Fremgang i Aar. Jeg skal imidlertid forlade dette. Jeg mener ikke, at der er nogen Grund til Aar efter Aar at gentage disse Klager.

Der har baade fra Ministerbordet og fra det ærede Medlems Side været talt en hel Del om Udgiftsposterne paa den foreliggende Finansloov, og sædvanlig plejer det jo ogsaa, naar vi her forhandle om Finansloven, væsentlig at være Udgiftssiden, Forhandlingen drejer sig om. Indtægtsiden tages der ikke synderligt Hensyn til, i alt Fald kommer det ikke frem under Forhandlingerne her. Jeg vil nu til en Forandring i Dag tillade mig at se lidt paa Indtægtsiden. Jeg tror, at den har en ret alvorlig Historie at fortælle os.

Finansloovforslaget udviser en samlet Indtægt af 67 $\frac{1}{2}$ Million Kr., men derfra maa nødvendigvis trækkes, hvad der kommer ind ved Forbrug af Formue eller Stiftelse af Gæld, thi det er jo aldeles ikke nogen Indtægt at forbruge sin Formue eller stifte Gæld. Man maa derfor trække et Beløb af 8,739,000 Kr. fra, og der bliver saa godt 58 $\frac{1}{2}$ Million tilbage, som er den virkelige Indtægt. Jeg vil endvidere fradrage, hvad der kommer ind paa forskellig Maade, som Indtægt af Domæner, Renter af Statsaktiver, Jærnbanevæsenet, Post- og Telegrafvæsenet, Klasseslotteriet og forskellige andre Ting. Trækker man den samlede Indtægt heraf fra, kommer man ned til ca. 51 Millioner Kr., der udelukkende kommer ind gennem de direkte og de indirekte Skatter. Gennem de direkte Skatter indkommer de 10 Millioner, gennem de indirekte henved 41 Millioner. Vi ere endvidere vidende om, at der er i høj Grad Sandsynlighed for, at disse Skatter ville indgaa med endnu større Beløb. For de tre første Kvartaler af indværende Finansaar have f. Eks. Toldindtægterne givet 1 $\frac{1}{2}$ Million mere end i Fjor. Det foreskriver mig, at disse kolossale Beløb i Sammenligning med Tilstanden i det hele

have en ret alvorlig Historie at fortælle os. Jeg vil udbede mig Tingets Opmærksomhed et Øjeblik for at se lidt nærmere paa dette.

Af de 41 Millioner, som de indirekte Skatter udgøre, ere Toldafgifterne i Forening med Ol- og Brændevinsskatten omtrent 34 Millioner. Tager vi Toldindtægterne alene i Forbindelse med Koejufferafgiften, er det 26 Millioner. Ved Finanslovens 1ste Behandling plejer det jo at være Reglen, at man kan tale om hvad som helst angaaende Stats-husholdningen. Jeg skal imidlertid modstaa Fristelsen til at komme ind paa at tale om dette Emne her, som der vel kunde være Grund til, naar vi staa over for et saa kolossalt Beløb som det, der indkommer paa Toldvæsenets Omraade. Jeg skal blot minde om, at disse 51 Millioner ikke er den eneste Skat. Vi have desuden Kommuneskatter til Sogn, Amt o. s. v., samt Tiender i alt til et Beløb mellem 30 og 40 Millioner, nærmere 40 end 30. Vi rykke altsaa op til et Skattebeløb af omtrent 90 Millioner. Men dermed ere vi ikke færdige; thi det er jo bitterligt for os alle, at foruden disse Skatter til det offentlige svares der kolossale Beløb af den almindelige Befolkning til Fabrikantterne, til enkelte mindre Dele af Befolkningen, gennem det, der kaldes Toldbestyrelsen. Der er ingen at os, der er i Stand til at overse, hvor store disse Beløb ere, men de ere sikkert meget store. Vi have i Aar vedtaget en Lov om „Statistisk Bureau“, og i den er der indsat en Bestemmelse om, at der skal tilvejebringes en Industristatistik. Naar vi have en saadan, og vi ere i Stand til at overse Produktionen af Varer her i Landet ville vi samtidig være i Stand til at overse Bestyrelsens Højde, og jeg tvivler ikke om, at man saa vil forbauses i høj Grad. Jeg skal ikke komme ind paa det Arbejde, jeg har med at gøre i Toldkommissionen, men jeg skal kun nævne enkelte Ting, der forelige Offentligheden. Det er da opløst for Offentligheden, at paa enkelte Punkter udgør Toldbestyrelsen 5 Gange saa meget som den Skat, der kommer Staten til gode. Tager vi f. Eks. en Toldindtægt paa 200,000, er Bestyrelsen der 5 Gange dette Beløb. Jeg sender fra min Virksomhed adskillige Eksempler, der gaa i lignende Retning, men jeg vil dog ikke ud fra disse enkelte Eksempler drage nogen almindelig Slutning og sige, at saadan er Forholdet over hele Linien; thi hvis det var Tilfældet, vilde man komme til aldeles urimelige Beløb. Jeg vil nødig tage for høje Tal i Munden, men jeg overdriver sikkert ikke, naar jeg siger, at der gennem den saakaldte Bestyrelse optrædes mindst 20